

opusdei.org

Den tolerante behöver ha en egen åsikt

Hela världen håller ögonen på Påven. Människor, som inte själva är praktiserande katoliker, konfronteras på så sätt med hans uppgifter. Sätter Påven agendan, och om ja, – vilken?

2009-03-04

**Msgr Christoph Bockamp,
Regionalvikarien för Opus Dei i
Tyskland, förmedlar några tankar**

rörande Benedikt XVI:s hjärtefrågor.

Enligt min åsikt går påven Benedikt XVI till alla frågors upprinnelse, frågan om sanningen. Till syvende och sist kan ingen människa vara nöjd med Pilatus skeptiska förhållningssätt: Vad är sanning? Vi skulle vilja grunda vårt liv på sanningen. Vad annars på? Redan för några år sedan, när han ännu inte satt på Petri stol, sa han: "Den kristna tron grundar sig inte på poesi och politik, religionens båda stora källor; den grundar sig på insikt. Den förstår Varat, som ligger till grund för allt som existerar, den "verkliga Guden". I kristendomen har upplysningen blivit religion, inte längre dess motpol. Eftersom det är så, eftersom kristendomen uppfattar sig som en seger för avmytologiseringen, en seger för kunskapen i betydelsen sanning, så måste den därför se sig själv som universell och föras ut till

alla folk: inte som en specifik religion, som tränger bort andra, inte som ett slags religiös imperialism, utan som Sanningen, som gör skenet överflödigt.”

Denna sanning tilltalar inte bara förståndet utan hela människan. I sina båda encyklikor om kärleken och hoppet har Påven visat på, att denna sanning på samma gång är kärleken och hoppet. Sanningen är inte kall och torrt rationell, utan i Jesus Kristus visar Gud oss sin barmhärtighet. Och det är vårt stora hopp, som också består, när hoppet om framgång och hälsa går om intet. Slutligen har människan utan Gud inget hopp.

Påven Benedikt leder dagens människor fram till de stora frågorna: efter sanning, kärlek, liv, hopp, frihet, lycka. Han talar helst om den, vars ställföreträdare han är: om Jesus Kristus, sann Gud och sann

människa, som kunde säga om sig själv: ”Jag är vägen, sanningen och livet.”

Leder det inte till intolerans, när man så absolut talar om sanningen?

Ett grundläggande misstag i vår tid, tycker jag är impulsen att säga: ”Jag måste relativisera allt för att kunna vara tolerant”. Men jag kan ändå säga till en vän, som inte är kristen, att Jesus Kristus är sanningen, och att vännen för den skull inte helt erkänt sanningen. Slutligen kan vi ju inte ha rätt båda två, om den ene säger, att Jesus är Guds Son, och den andre förnekar det. Men vi kan fortfarande vara vänner. Just den kristna tron inger mig aktning, ja kärlek gentemot varje människa. Kort sagt: tolerans gentemot personer, inte gentemot varje uppfattning. Man behöver inte vara en människa utan övertygelser och ståndpunkter för att

vara tolerant. Det får också vi kristna göra bruk av. Dessa tankar återger för övrigt det, som står i det viktiga koncildokumentet om religionsfriheten.

Om och om igen talar Påven om det Andra Vatikankonciliet. Vilka kärnfrågor tycker Ni är aktuella?

Det är alltid en vinst att läsa Konciliets texter. Till detta kan jag bara uppmuntra var och en, som vill tillägna sig solida kunskaper. Ett centralt budskap är helt säkert det, att alla döpta är kallade till helighet. Det avgörande i Kyrkan är inte, om man innehar ett ämbete, utan att man genom dopet ytterst tillhör Kristus och hans Kyrka. Om någon blir påve eller biskop eller präst, så har han därigenom ingen fördel. Han är inte mer kristen än de andra. Avgörande är livshållningen. Om någon är fotbollsspelare, journalist, professor, företagsledare, anställd, så

kan var och en leva ett föredömligt kristet liv och återspegla Guds kärlek. Och detta är det enda avgörande för Gud. Det avgör slutligen hans värde som kristen. Den helige Josemaría sa långt innan Konkiliet, att heligheten inte är en sak för några privilegierade utan för alla.

Var står Opus Dei, och vilket är dess specifika uppdrag?

Det handlar helt enkelt om att omsätta denna Konkiliets vision i handling. Det avgörande är säkert det, som Gud gör, särskilt genom Dopets, Konfirmationens, Botens och Eukaristins Sakrament. Men Gud har gett oss hjärta och förstånd, och med dessa måste vi bidra. Precis som på alla andra områden – vetenskap, sport, bilkörning osv. – behöver man som kristen vägledning och utbildning. Opus Dei kompletterar församlingen genom att ge en

grundlig vägledning till ett kristet liv i bön och dygder liksom en aktuell utbildning i trosläran.

Dessa dagars förvirring visar ju på en ganska stor brist på kunskap: man förväxlar t ex upphävande av exkommunicering med rehabilitation och förstår inte heller, vad som menas med exkommunicering, och varför detta straff är så tungt för en troende. En liten anekdot: När jag visade en person den Katolska kyrkans katekes med dess över 700 sidor, så förstod denne på en gång, att tron har ett innehåll. Trons största fiende är inte "tidsandan" utan okunskapen. Opus Dei med sina lekmän och präster ställer ett stort antal praktiska och teoretiska hjälpmedel till förfogande för den kristne, som står mitt i livet och konsekvent vill följa Kristus där.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/den-tolerante-behover-ha-en-
egen-asikt/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/den-tolerante-behover-ha-en-egen-asikt/) (2025-08-12)